

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

(Περὶληψη προηγουμένου)

Δύο γυναίκες μόνες, η μια πολύ φτωχή και ορφανή, μόλις 18 η Ισμήνη-πλύστρα σε ξένα σπίτι- και η άλλη μέσης ηλικίας, η Κυριακούλα και αυτή φτωχή, συναντιούνται τυχαία στην στάση του Λεωφορείου, περιμένοντας να επιστρέψουν σπίτι τους ένα απογευματινό στην Αθήνα του 1930.

Κάθε μια ζει το δικό της προσωπικό δράμα.

Η Ισμήνη είναι έγκυος, από τον παράνομο δεσμό της με τον φοιτητή του αφεντικού της και διώχνεται από το σπίτι, χωρίς να αποκαλύψει ότι ο πατέρας του παιδιού που περιμένει είναι ο ίδιος ο γιός τους.

Η άλλη η Κυριακούλα σπκώνει τον δικό της σταυρό του μαρτυρίου αφού είναι αναγκασμένη παρόλη την επισφαλή υγεία της να δουλεύει καθαρίστρια για να ζήσει αυτή και το 13 χρόνων εγγόνι της ο Αλκίς, ορφανό από πατέρα και μάνα.

Η Ισμήνη όταν την ρωτάει την Κυριακούλα για τους γονείς του παιδιού, η γυναίκα θα απαντήσει με τα πιο τραγικά λόγια:

Ο ερχομός του 13χρονου Αλκί, κρατώντας ένα τσουκάλι με φαγητά σκεπασμένο με μια πετσέτα, συγκινεί και τις δύο γυναίκες, που σπκώνονται να τον υποδεχθούν.

Η γιαγιά θα του φιλήσει θα ξανθά μαλάκια, ενώ η Ισμήνη θα του δώσει το χέρι της και θα του συστηθεί: - Λέγομαι Ισμήνη και το σπίτι μου είναι κοντά στο δικό σας.

Ο μικρός θα χαμογελάσει ευγενικά και θα πει ότι είναι κουρασμένος και θα πάει για ύπνο. Φαγητό έφαγε στην ταβέρνα.

Η μόνη κίνηση που έκανε πριν πάει στο δωμάτιο του ήταν να βγάλει τα κέρματα που του έδωσε ο ταβερνιάρης και να τα αφήσει κοντά στο πιάτο της γιαγιάς. Είπε μια καληνύχτα νυσταγμένα και προχώρησε προς την κρεβατοκάμαρά του.

Κάτι παράξενο έδεσε τις δύο γυναίκες που παρόλη την διαφορά της ηλικίας και την μεγάλη φτώχεια, ζούσαν και οι δύο το δικό του ψυχικό δράμα.

Μείνανε ως αργά και μιλούσαν και η φιλία τους έδεσε πολύ καλά.

Η Κυριακούλα είχε μεγάλη καρδιά.

- Ρώτησε την Ισμήνη αν ήθελε το παιδί ή αν προτιμούσε να το ρίξει όσο ήταν καιρός.

- Όχι απάντησε η Ισμήνη. Θα κρατήσω το παιδί μου, και ας μην έχω να φάω.

- Λοιπόν είπε η Κυριακούλα, θα έρθεις να μείνεις σπίτι μου. Θα σε φροντίσω μέχρι να γεννήσεις το παιδί. Θα σου βρω και μαμή. Είναι φίλη μου και δεν θα σου πάρει χρήματα.

- Θα τρως από ότι τρώμε και εμείς. Δηλαδή από όσα μας φέρνει ο Αλκίς μου από την ταβέρνα. Είναι μπόλικο και περισσεύουν.

- Όταν σφίξει λίγο το κοκαλάκι του μωρού, να ψάξεις και εσύ για δουλειά.

Τους άνδρες να τους αποφεύγεις. Στην κατάσταση που θα βρεθείς μετά που θα γεννήσεις το μωρό, όλοι θα θέλουν να σε εκμεταλλευθούν.

Οι μήνες κυλούσαν και περίμεναν τον ερχομό του μωρού.

Γεννήθηκε μια μέρα μεσημέρι του Μάη.

Ήταν κοριτσάκι

Την ξεγέννησε η μαμή, αλλά δεν πήρε χρήματα.

Ο Αλκίς μεγάλωνε και αυτός και ολοένα φίλευε με την Ισμήνη που την θεωρούσε σαν την μεγαλύτερη του αδελφή.

Εκείνη πάλι του έπλενε και του σιδέρωνε τα ρούχα του για το σχολείο. Του ζέσταινε νερό για μπάνιο και έκανε ότι μπορούσε να τον περιποιηθεί αφού η γιαγιά του, ολοένα και βάραινε και δυσκολευόταν.

Στην γειτονιά αναφέρθηκε πως η κοπέλα ήταν συγγενής της Κυριακούλας και πως άνδρας της Ισμήνης πέθανε στο χωριό όταν τον χτύπησε το άλογο που του είχε ζεμένο στο αλέτρι, και της έμεινε το ορφανό.

Στην γειτονιά το πίστεψαν, διότι η Κυριακούλα, ήταν άτομο τίμιο και αγαπητό.

Σαν «έδεσε» λίγο το «κοκαλάκι του μωρού», ήταν καιρός να ψάξει και η Ισμήνη να βρει και αυτήν μια δουλειά διότι ολοένα και λιγότευε το εισόδημα της Κυριακούλας, και έμεναν και μερικά ενοίκια απλήρωτα. Βρήκε δουλειά καθαρίστρια και πλύστρα σε ένα ζευγάρι ξένων που μιλούσε και ελληνικά. Αργότερα έμαθε ότι ήταν Γερμανοί.

Περνούσε καλά. Δούλευε σκληρά από το πρωί μέχρι το βράδυ. Την καλοπλήρωναν και της έδιναν και αυτής να πάρει μαζί τη φαγητό, καθώς και ένα μπουκάλι με γάλα για το μωρό.

Επίσης αγόραζαν για το μωρό ρούχα και παιχνίδια. Η Ισμήνη ήταν ευτυχισμένη. Τις ώρες της δουλειάς, όταν το μωρό δεν κοιμόταν στο καναπεδάκι, η ξένη κυρά έπαιζε μαζί του και του μιλούσε κάτι παράξενα λόγια στην γλώσσα της που φυσικά η Ισμήνη δεν καταλάβαινε αλλά το χαιρόταν.

- Έπεσα σε καλά χέρια, έλεγε κάθε βράδυ στην Κυριακούλα, όταν γύριζε σπίτι, κρατώντας τυλιγμένο το μωρό της σε μια ζεστή πράσινη παιδική κουβέρτα που της την έδωσε η ξένη να τυλίγει το μωρό.

- Ας είναι καλά η γυναίκα έλεγε η Κυριακούλα και έβαζε τον σταυρό της.

Οι μήνες κυλούσαν, και η Ισμήνη παρόλη την κούραση της και την μεγάλη απόσταση που διάνυε από την αρχοντική συνοικία της κυράς μέχρι το ισόγειο του

Η μάνα του παιδιού στο κόμα και ο πατέρας του - ο γιός μου- στην φυλακή ισόβια. Την σκότωσε όταν έμαθε ότι είχε μπλέξει με ένα μαγαζάτορα. Η Ισμήνη ταραχθηκε όταν έμαθε την ιστορία.

.....
Το αγοράκι λείπει από το σπίτι, καθώς οι γυναίκες κουβεντιάζουν.

Μετά που τελειώνει τα μαθήματα πηγαίνει στην γειτονική ταβέρνα, όπου σερβίρει και πλένει πιάτα.

Το αφεντικό του τον σχολνά νωρίς δίνοντας του πάντα κάτι κέρματα στο χέρι και ένα τσουκάλι γεμάτο από τα φαγητά της ημέρας που περισσεύαν.

Σε κάποια στιγμή ενώ οι δύο γυναίκες μιλούσαν ακούστηκε ο θόρυβος του κλειδιού στην πόρτα.

Ήταν ο Αλκίς που είχε σχολάσει.

.....
Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας μας.

σπιτιού της, στην φτωχική της γειτονιά, επέστρεφε, με αγκαλιά το μωρό της, χαρούμενη και χαμογελαστή.

Μια μέρα όμως καθώς γύρισε είπε στην Κυριακούλα ότι το ένστιχτο της δεν την ξεγελά και πως νομίζει ότι η ξένη κυρά της, αγάπησε πολύ την κορούλα της και πως κάτι πονηρό σκέπτεται αλλά δεν ξέρει τι είναι αυτό.

- Ιδέα σου Ισμήνη, της καθουύχασε η Κυριακούλα. Η ξένη κυρά απλώς δεν έχει δικό της μωρό και αγάπησε το δικό σου. Μην βάζεις κακές σκέψεις στο μυαλό σου.

Αφού, όπως είπες ότι αγαπά την κορούλα σου, είναι δυνατό να σκέπτεται να της κάνει κακό;

- Και όμως Κυριακούλα μου εμένα δεν με γελά το ένστιχτο.

Η Ισμήνη είχε δίκαιο. Το ένστιχτο της μάνας είναι αλάνθαστο.

Σε λίγες μέρες θα συνέβαινε το μεγάλο κακό.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook